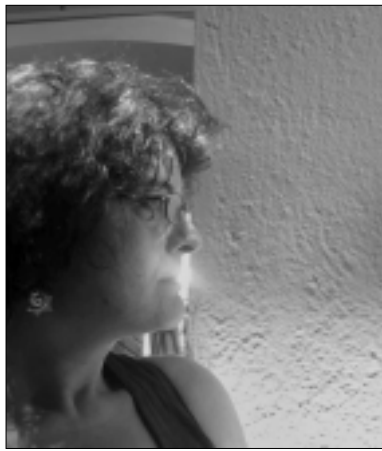

CONVERSA AMB NÚRIA PIQUERAS: LA DECONSTRUCCIÓ DE LA DONA

"Vaig néixer a Barcelona un gèlid dia de febrer. Vaig créixer i vaig jugar entre llapissos, olis, esboços i tinta. He tingut el millor mestre les vint-i-quatre hores al dia durant els primers trenta-vuit anys de la meua vida. La millor herència que ell em va deixar va ser el seu ADN... cada cop que pinto li faig un petit homenatge... cada pinzellada un petó, cada esboç una abraçada... a ell li dedico tota la meua obra". Núria Piqueras.

El passat mes de maig es va presentar al Pati de l'Ajuntament de Sant Feliu l'exposició "Dones" de l'artista Núria Piqueras, vint-i-tres obres entre olis, aquarel·les, gouaches i pintures a l'aigua, i que prenent com a punt de partida el tema de la dona, transmeten una visió de conjunt que permet cohesionar tota la seva obra pictòrica.

"La fecunditat, preludi de la concepció, un extraordinari prodigi de la natura, vida, creació i futur. La dona... sempre associada al plaer, a la intuïció i a la bellesa, ella és simbiòtic d'intel·ligència i estètica. Simbolitza l'inici de tot, un ésser amb

esperit de lluita, superació i en evolució constant. La dona... l'infinít." Núria Piqueras.

Antonio Piqueras, el seu pare, conegut dibuixant, il·lustrador i retratista, va ser qui va encomanar la dèria de l'art a la seva família. Va treballar a l'editorial Bruguera dibuixant El Capitán Trueno i el Jabato, així com a d'altres editorials, Ediciones Torai de Barcelona i Imperia de França. Amb una ideologia absolutament progressista, d'esqueres i antifranquista, era una persona molt activa que, a part de viure del dibuix feia obres per encarregar i que també col·laborava en revistes.

"Ell va ser el meu guia, el meu mestre i em va ensenyar molt, tant artísticament com personalment. Recordo que quan jo tornava de l'escola, anava a l'estudi que tenia a casa, m'asseia en una taula al seu costat, acabava els deures i ja li demanava una cartolina per anar dibuixant. Encara sembla que sento l'olor de goma, de paper, de carbó..., perquè jo he crescut amb tot això. Anàvem a comprar el material junts, a reunions de dibuixants... puc dir que jo he estudiat amb un mestre a casa, ell em va ensenyar a utilitzar el material, a dibuixar, a fer carbó, a pintar. Des de llavors pinto perquè si no em moro, ho necessito, tot i que hi ha èpoques, amb els canvis d'estació a la primavera i a la tardor, en què els canvis d'ànim fan baixar l'activitat. La pintura és així.

El meu pare primer em va ensenyar la tècnica de l'aquarel·la i el guash, i ja ben bé tenia vint anys quan em va dir que tocava provar amb l'oli. Em deia: "agafa la tela, l'oli, i tu mateixa, però no copiïs res". Em deixava acabar la feina i després em corregia, "més llum" - deia. No és casualitat que el primer que vaig pintar va ser el bust imaginatiu d'una dona. El tema de la dona apareix d'una manera molt espontà-

nia a la meua pintura. Sempre m'ha colpit el fet que no s'acabin de reconèixer del tot els drets que per naixença té; aquest tracte preferent que es dona a l'home encara avui en molts àmbits és no solament cultural sinó també educacional: penso que, d'alguna manera, la dona ha fracassat en l'educació de l'home i crec que és un tema que només ella pot canviar, partint del lloc que ocupa a la família, com a mare, com a educadora i com a transmissora de valors. Hem de confiar més en la dona perquè ella és per damunt de tot persona."

Aquest tema és molt recurrent en la pintura de Núria Piqueras. Als paisatges que pinta sempre hi incorpora la figura de la dona perquè creu que ella és natura en si mateixa. La dona té el do de la fecunditat, de la bellesa i una gran connexió emocional amb tot el que ens envolta. Als seus quadres hi apareixen dones-aigua, que surten de l'aigua o que es fonen amb aquesta, dones-arrel, dones literalment arrelades a la terra o que es confonen amb les arrels dels arbres, dones-arbre, dones-muntanya... Sovint gairebé invisible, el seu cos queda totalment integrat en la natura, formant un tot indistinguible amb aquesta. Els paisatges són paisatges reals, que ha contemplat, però amb la llum i les formes que ella ha vist: si pinta barques són les seves barques, la seva mar, els seus arbres, les seves flors, els seus boscos. Es diu que pinta dones fosques, tristes, lúgubres i turmentades, sorgint de la tenebra, i és que aquesta dona, sovint adolescent, molt jove, porta al seu damunt un gran pes. És una dona que s'interroga, que lluita, que cau i s'aixeca, que sempre mira més enllà, cap a l'horitzó, com si no hi hagués marxa enrere, que fuig d'un dolor que li arriba del fet de viure, d'existir. Dones que moren, que crien, que s'aïllen, que esperen i es

desesperen, que es rebel·len, que observen, que s'acomoden, que ploren, dones entre reixes... atrapades en el desconsol i la impotència. Imatges molt sovint extretes del món dels somnis, en comptades ocasions pot arribar a aparèixer en aquestes pintures un raig de llum, una fada, un àngel o un conjunt de dones en comunió, agafades les mans, units els cossos i fins i tot l'esperit.

Tota aquesta lluita Núria Piqueras la plasma al seu art per mitjà d'aquarel·les amb colors molt vius, liles i blaus, colors d'alta freqüència, molt presents a la seva última obra pictòrica, i també amb colors foscos, vermells, ataronjats i negres. La barreja absoluta de materials i tècniques predomina a tota la seva obra. El material esdevé un suport que li permet d'expressar molt diferents estats anímics. L'artista afirma que amb l'aquarel·la es pot arribar a fer una obra tan abstracta com es vulgui, així com amb l'oli, que considera un material molt agosarat. El guash li permet dotar un quadre de molta més densitat emocional i el fet de pintar amb el pinzell directament sobre fusta no preparada fa possible una expressió amb un major impacte. En ocasions pinta amb tèmpera sobre fusta i fixada amb vernís. També fa pintura a l'aigua sobre fusta, pinta sobre suro, cartó, o sobre tela. D'altres vegades barreja tèmpera i aquarel·la, ceres i aquarel·la... Quan crea, ho fa partint d'una idea però és a mesura que pinta, que esborra, que tapa i que torna a pintar que el quadre avança. La pintora parla de "deconstrucció" perquè el seu és un art que evoluciona, que es va construint i deconstruint amb tot un procés creatiu i és només quan dona per acabada l'obra que es pot assolir la consciència exacta d'allò que ha volgut expressar.

ANNA JURADO VIERNES

www.pikeras-pikerasart.blogspot.com

Llegeix aquestes frases. Segur que les entens.

El francès ens convé saber-lo bé perquè ens visiten francesos tot l'any; l'alemany... no és tan difícil com sembla; l'anglès... obre portes

<p>[francès]</p> <p>Je veux manger ce croissant</p>	<p>[alemany]</p> <p>Das Bier ist gut</p>	<p>[anglès]</p> <p>An English Breakfast, please.</p>
--	--	---

Consulta el nostre espai web.

Aprender idiomas es necesario

Títols oficials que et poden ajudar a prosperar amb la feina, amb el teu negoci, amb els teus clients, o en la teua vida personal.

Vine a l'Escola Oficial d'Idiomes. La tens propera, a Sant Feliu de Guíxols. L'única al Baix Empordà

Preus assequibles i horaris còmodes Professors especialistes i titulats.

Escola Oficial d'Idiomes Sant Feliu de Guíxols

Generalitat de Catalunya Departament d'Educació

Escola Oficial d'Idiomes de Sant Feliu de Guíxols
 Carrer Canigó, 41
 17220 Sant Feliu de Guíxols
 Telèfon 972 82 16 46 - Fax 972 82 19 66
<http://www.xtec.cat/eoiguixols/>